

Це повинно мати на увазі все українське громадянство, а передовсім вся студентська молодь. Не сміємо допустити до того, аби агадальні вищі обмеження речизни відбилися відомо на пам'ятний діяльності Т-ва Прихильників Освіти у Львові! З уваги на те, що час нагальний, а від наалччаної го дня зборки діант нас усього п'ять днів, треба нам використати той речизни усім погодошно. Нехай ніхто не відмовляється від праці і жертви на допомогу українській студентській молоді! Творім негайно зборкові комітети, звертаємось до Т-ва Прихильників Освіти на потрібні листи і загітмації! Всі на фронт активної допомоги студентству в дії 15. вересня ц. р.!

Ліквідація наслідків війни і польсько-німецькі кордони.

(Про спосіб активізації справи т. зв. „Східного Львокарна“.)

Катовиці, 4. вересня 1929.

1.

В серпні ц. р. минуло 10 літ від першого збройного повстання поляків на Гор. Шлеску. Торжественне святкування цих роковин виявило яскраве розбиття місцевого польського громадянства на два крайно ворожі табори: корфантівців і санаторів, які навіть у таку велику хвилю не могли знайти спільної мови і святкували окремо. Прихильники Корфанто — більше окремо, бо місцева влада заборонила їм йти походом через місто, покликуючись на старий пруський „Ландсхехт“, зате санация стягнула доволі велику кількість маніфестантів до Катовиць. З'явився сам президент республіки і поважний гурт офіційних достойників.

У святоточній шпорові міністр Квятковський сказав між іншим: „Джерела державної польської сили, господарської і політичної, лежать передовсім на західних землях Польщі. Тут саме мусимо бути найбільш суцільні і скоординовані в праці, найбільш організовані і найбільш чужі“.

В тих словах містяться дві правди. Перша, що Шлеск і Поморя — це дійсно найбільш вартісні територіальні, якими доля обдарувала новітню Польщу; друга, що тенденція „ліквідації наслідків війни“ шляхом ревізії повозних трактатів, яка позначалась визначною перемогою німецької дипломатії у справі репарацій і Надренії, уявляє собою поважну погрозу західним кордонам Польщі і вимагає дійсно настороженості поляків.

Гор. Шлеск — це море коїнів, це копальні і туті, це цинк, вугілля і ще раз вугілля. Останнє багатством своїх запасів, обчислених приблизно на 164 мільярдів тонн, становить Польщу на 6 місце в світі. Експорт вугілля при сприяючій кон'юктурі, спричиненій страйком англійських вуглекопів, урятував Польщу в 1928 році від економічної катастрофи і по сьогоднішній день є стрижнем торг. бізнесу, хоч — до речі — нездоровим, бо побудованим на дампінгу.

Поморя — це анов вихід у світ, вільний, ніким не в'язаний вихід, якого вартість для польської політично-торгівельної думки є просто не оцінювана. Польща залихалася без нього, засушена на ласку сусідів. А сусіди — це в більшості ворожа, майже непроходима бар'єра для нормальної циркуляції товарів. Накреслена вона затижною митною війною з німцями, також зав'язаною з Литвою і специфічною відносно з РСР, що разом дає 2.800 км. границі на загальну суму 8.800 км. При такій геополітичній ситуації легко уявити собі, яка могутня господарська значіння

для Польщі має 75-кілометрова прибалтійська смуга. Коротко, в двох цифрах, яснував це значіння мін. Квятковський. „Двосторонній торговельний рух — ширше він в одній зі своїх праць“ — виказує, що через кожний метр границі госп. активного морського побережжя переходить уже тепер річно 125 тонн товарів, аналогічно через кожний метр границі сухою переходить 2,3 тонн“. А в промові, вголосненій на пресовій конференції в комітеті нап. флоту в жовтні 1928 р., сказав той сам міністр: „Колиб Польща не мала того кусника морського побережжя, то ми мали б сьогодні не 90, а 400 тисяч безробітних“.

Послідовна пропаганда фанатиків морської справи, агуртованих біля „Ліги морської і річної“, зуміла вже частинно викоринити ідеальний підхід до справи (пасивна гордість, що Польща є морською державою) і замінити його матеріальним, зуміла викресати активність урядових кругів, як теж частинно громадянських, наслідком чого є будова Гдині і нової залізничної лінії Шлеск—Гдиня, прибудова і постійний орбіт торговельної флоту, астаюча орієнтація промислово-торговельних кругів на безпосередній зв'язок зі світом через Гданськ—Гдиню замість посередництва німців і німецьких портів і т. д. Зародилась навіть ідея придбання власних кольоній шляхом партиципування в новому розподілі мандатів на управу бувшими німецькими кольоніями, призначеному на рік 1931.

На жалю, у газетному дописові мушу обмежитись тим кількома загальними речами про роль Шлеска і Поморя і вернути до моєї теми, на яку вказує заголовок.

Silesianus.

3 Ліги Націй.

Ліга Націй погребала справи національних меншостей.

На суботнішній засіданні Ліги Націй Вальдемарас сказав, що Ліга Націй погребала справи національних меншостей. Для будуччини справжньою небезпечкою будуть меншости, що зміряють до незалежності. Бріанів проект Злучених Держав Європи причиниться до усунення небезпечки, що загрожує будуччині.

Сесія Ради Ліги Націй лише тричі на рік.

Рада Ліги Націй прийняла внесення, яке свого часу поставив був Чемберлен, а саме, щоби зменшити скількість сесій Ліги. На будуче на рік відбуватимуться лише три сесії, а четверта лише тоді, коли на деннім порядку є справи важні, які годі відкладати.

Перша сесія під будинок Ліги Націй.

Дня 7. вересня поклали першу цеглу під будову нового будинку Ліги Націй.

*) E. Kwiatkowski: Fizyka gosp.-polityczna Polski. Юнілейний Альбом, виданий час „Przemysł i Handel“ з нагоди 10-ліття Польщі, стор. 8.

Український Банк в Америці.

(Стаття надіслана.)

(Докінчення.)

Не є виключене, що й чужий капітал заінтересувався б емісією, але в такому випадку найменше 51 проц. акц. капіталу мусіли б безумовно остати в нас, інакше страчена була б більшість і тим самим банк перейшов би в чужі руки. Дальшою перепоною мала б бути недостатка фактивних сил. Мені здається, що шан. автор робить наші інтереси гірше за морем велику кривду. Жити й виховуватись між народами, який на економічному полі доказує чудес, який у своїй благословенній землі удержує добробут, котрого історія людства не знає, а не навчитись від нього, як оснувати і провадити банк? Я переконаний, що фактивних сил у нас знайшлося б аж за багато, але треба їх підшукати, а не аподиктично твердити, що їх нема. Коли в разі здуки, себто співучасті в амер. банком, знайшлися б фактивні, які зуміли б бути директорами й завідувати двіста мільоновим майном, а крім цього заповнити окремі українські відділи, то чому ті самі фактивні не могли б вести самостійного українського банку? Аж дедалеко легше завідувати майном п'ять мільонів, як двіста мільонів доларів!

Труднощі в одержанні чартеру, колиб і були, то на мою думку знова не такі, щоб їх не можна побороти. Торговельне амер. законодавство, як федеральне, так і стейтове, є під тим оглядом далеко ліберальніше, як законодавство континентальне — головна річ — воно не кермується в тім напрямі ніякими політичними мотивами, як це часто буває в декотрих державах Європи. Колиб були точно сповнені всі умови, яких в такому випадку вимагає закон, то я не бачу причини, чому саме ми не могли б одержати чартеру на свій український банк.

Сумніви шан. автора, що банківний бізнес наших людей не вистарчить би на одержання самостійного банку, висується тісно з питанням, якого роду мав би бути цей банк, себто: якими операціями мав би він головню займатись. За далеко вельо займатись на тому місці всіми родами модерних банків, їх видолами і певитодами і їх операціями. Мені здається, що в нашій справі приходять для нас під увагу лише або банк торговельний або банк фермерський (маю тут на думці щось в роді континентальних зем. гіпотечних банків). Колиб прийшло до остаточного вирішення, котрий із агаданих банків краще відповідал би потребам нашого господарського життя, то треба було б передовсім вирішити питання, хто в даних обставинах, а ще більше в будуччині, більше потребуватиме: фермери, чи кушці, промисловці і ремісники і хто з тих господарських чинників мін би його краще підтримати і причаїтись до його скоршого й успішнішого розвитку. Було б тяжко задовольнити одним банком і

Д-р МИКОЛА КОЗИЦЬКИЙ.

До джерел людської психіки.

(Докінчення.)

VI.

Відповідальність людини. — Людська особовість. — Дві відповіді на одне питання. — Душа свідчаєм всесвіту в людині.

Здорова людина не доходить в своєму, утаєному гоні до крайної межі, яка загальмовує агаданий хід збірного життя; він свідомий поважної гри життєвих сил своєю доцільною людою, всебічним світоглядом і моральною мудрістю підтримує своє власне, а рівночасно колективне існування людей та свідомо бере на себе частину відповідальності за порядок, зміст і напрям історії людства. Хто однак тратить над собою гальмуючу владу, наосліп кидається в пропасть крайностей і перстає бути відповідальним співучасником власної і загально-людського ходу життя. Велике і нестихаюче змагання суперечних стихій людської душі: сліпих, непогамованих інстинктів, самолюбного гону і містерних внутрішніх функцій моралі і етики, творить життя людини висококонзесним і всерадісно справжнім. В щоденному житті стрічаємось з обмеженою кількістю духовних модулів з т. зв. пересічностію. Над її правильним живчиком держить свою вразливу руку почасти внутрішній закон душі людини, а почасти важка долоня державного законодавства.

І хоч розгорніти перед нами виднокруг суцільної психології не дає нам жадної вичерпуючої відповіді на основні питання психічного життя, то всетаки розкриває нам брами в новий світ, куди можуть вести незлічимі дороги дальших зусиль психологічних студій. Та наразі ці психоаналітичні дані розгортають нам одне важливе питання нашого часу, в якому містяться

всі інші, соціальні, етичні й естетичні конечности життя. Мова про безоглядну суть людської істоти, себто „особовість“, з якою зв'язаний ідеал „людськості“ в людині. Чи людина є фантомом, в якому чергуються в химерному порядку різні, сукцесивні „я“, чи може існує одне, дійсне, тріве „я“ з цілою більш-менш гармонійною повнотою індивідуальних атрибутів? Бо не байдужим є, де себе шукати: чи в „собі“, то є в контемпляції і внутрішньому самоогляданні, чи належить вийти з себе і свій особистий світ вивести на арену широкого, людського процесу збірного життя. Не те саме є: хоронитись в алібі романтичної мрійливості для абсолюту, а навпаки, вдовольняти собою і самому кермуючи ходом зовнішніх річей поносити всю відповідальність за їхній зміст і порядок. Одностороння відповідь на це трагічне питання нас не вдовольнить. Життя значає, що „особовість“ в людині здобувається коштом довгої і виснажливої боротьби, яка провадиться рівночасно на двох теренах: власної душі і зовнішнього світа. Викинути цю боротьбу зі себе і перенести її тільки на зовнішній терен життя значить: визнати неіснуючими такі функції, як мораль, совість і т. д., а саме існування людини звести до машинної конкуренції ірраціональних, психофізичних сил організму. Знов же зануритись у власну глибину, не засягати своєю особовістю зовнішнього нурту річей і не спрямовувати власними поривами історії своєї середовища значить: карловатити при пні свого істинія, не розростатись в повнозрістеву цілість, не здійснювати сутнього природного покликання людського роду, одним словом не ставати людиною, зглядно переставати нею бути, переходячи в так звану французами „deshumanité“.

На нерозвирне зі судьбою людини питання: де відбувається головна драма людини, в її душі чи поза нею, можна дати дві суперечні відповіді, як суперечні є два вище накреслені психологічні типи, мрійливого естета Фрейда і діалогового

змагуна Адлера, як суперечна є лірика кожного людського життя з його сірою, каламутною прозою. У одного чоловіка найповніше життя лежить в інтелектуальному змаганні зрозуміти суть буття, бо тоді він досягає зоряних висот свого істинія.

Натомість, у другого хвилі дієвого ходу річей викликають найживіший відгомін в його відчуттєвому житті. Тому в відношенні до цілого людства мусимо признати практичний ідеал життєвої філософії, що лежить на цілому просторі між людською думкою та її діловим зусиллям. А на цьому просторі над грубою верствою твердих і видимих матеріальних правд зносяться щораз вище ще інші, незримі полюси безконечного буття. А цей найдаліший світ, що тремтить над людською чарівним сльозом ідей, названий в своїй білій невірності ілюзією, досягає людини своїм найсубтельнішим і найтаємнішим органом — своєю душею. Заперечити функцію цього органу і ділення на нього тих високопроходячих правд, значить ампутувати людину як цілість, „скоротити“ її до фізико-хімічного конгломерату клітін організму.

Так „скоротити“ людину адміністративним порядком історичний матеріалізм Маркса, винивши її тільки числом в реєстрі колективу, з котрим можна робити всякі калькуляційні експерименти. Та в своїй внутрішній суперечності марксисти навіть не заважають наглядного питання, а саме: яку ціну може мати людство як цілість, коли кожна його складова одиниця є великою нулею?

Цьому інвентарному світоглядному завадала науковою дорогою смертельну рану модерна „психологія глибини“, що ствердила внутрішній людський незбагнтий, загадочний світ, несподіваний експериментальним розумом, текучий необачною тяглістю живих, утаєних сил, з котрими жадні насильні експерименти не вдалось, бо їхня влада розтягається над часом і поостором.

Радянська Україна.

Зпоза куліс київської опери.

У київському подвигу „Продетарська Правда“ появилася два обширні фейлетони пера А. Гільмана про відносини в київській опері. В них описані членські, помовні, прості факти грошових зловживань і надужиття адміністрації, далі подані членські факти свідомого, злого, систематичного саботування української і намісць стверджено тенденцію керманців опери адисредитувати українську оперу фатальними і непадальні постановками деяких опер світового репертуару. Крім того в опері панувала система протекціонізму. В ній творилися навіть спеціальні посади для членів родини чи для приятелів головного адміністратора опери Уайка і головного режисера Манзія. Дарма, що такі посади не були передані в плані ні не були потрібні. Щоб собі представити фінансову господарку в опері виступає навести з фейлетону таке місце:

„Народний Комісаріат Освіти — читаємо там — затвердив кошторис опери на сезон 1928-9 на суму 315 тисяч карб., з яких 143 тисячі карб. дефіциту мали поповнити дотацією від держави. Сезон закінчили з кошторисом 401 тисяч карб., і дефіцитом 200 тисяч карб. Фінансові контролі важко було виявити, скільки за минулий сезон відбулося вистав і яку суму торгіваною з продавцями білетів. Адміністрація і бухгалтерія теж цього не знають, бо не було книги зборів. Та й навіщо це знати? Адміністрації від цих книг не пече, а бухгалтерії тільки заморожа. Добрий торг — гаразд, зовсім нічого каси не зторгувала — так само не погано, держава заплатить. В опері була розвинена система авансів. Витрачали їх кожному, хто хотів, на суми від 50 до 1000 карбованців і на необмежений час. Богато було випадків, коли видавали вдруге аванс тим особам, що не відрабили ще першого. Колись була авансова книга, то можна було б виявити загальну суму авансів та тих, хто своїх авансів не відрабував. А що не було місячних звітів і що касові відомості співпадали на кілька днів, то певні дрібниці, так само, як те, що з 22 тисяч карбованців, витрачених на придбання всяких матеріалів, тільки 12 тисяч вписано до витрат, а де поділись матеріали на 10 тисяч карб. — біг його знає; може вони в театрі, а може в шурі їх поляли.

Бухгалтерії опери добрі комерсанти! В одному місці зовсім не записали, а в іншому записали з перевищенням. Одно на одно вийшло. Купили наприклад, 368 метрів одної матері, а витратили згідно з записками 659 метрів. Де взялося зайвих сто метрів? Мають із неба впасти... Дуже багато мануфактури витрачали на нові постанови. Вбрання шили з великим запасом „на зріст“. А який це запас, чи лишався він у вбраннях, чи йшов на „висушки і розтрус“ — ніхто не знав. До речі, щодо висушки, то адміністрація опери має великий досвід. За два сезони вліпили 1500 пудів вугілля. З одної партії вугілля в 1500 пудів адміністрація спромоглася відіслати на розтрус аж 400 пудів, тобто 25 відс. І взагалі чи личить адміністраторам опери цікавитись якимсь вугіллям. Тому відповідальність за приймання і доставку вугілля з вокзалу поклали на сумління візників. Ну, а брали сумлінно! Ох, ці візники! За два сезони вони проконстрували 2,000 карбованців за розвади адміністрації по місці. За ці гроші можна було б автомобіль купити. Іздити трамваем, очевидно, опері якось не личить. До приятних купів адміністрація опери теж не дуже байдужа. За далеко неповним підрахунком понад 50 відсотків усіх закупок робили у приватників по ціні далеко вищій, ніж у кооперативі. Наприклад за 81 метрів тязю заплатили приватникові 244 карб., а в Соробокні можна його купити за 130 карб. Киновар купували по 7 карб. 50 коп. за кількогр., а в Соробокні коштує 3—4 карб. До того користувалися в приватників необмеженим кредитом, а який відсоток брали приватники за свою любезність — не варто вгадати.

Діявся там, наприклад, ще й такі речі, як те, що касієрка Шербина за два роки обібрала оперу до спілки з бухгалтером на суму 20 тисяч карб. Окружний Київський Виконавчий Комітет установив в опері 120 безплатних місць для різних громадських організацій, а адміністрація роздала ще від себе понад 150 безплатних місць (таким чином позбавляла театр що вечора яких 600 карб. прибутку). Словом, відносини в київській опері несправді. Але найгірше те, що їх намагалися покривати деякі русофільські чинники з Народного Комісаріату Освіти в Харкові. Коли в опері почалася була вже ревізія фінансової контролі, то з Народ. Комісаріату Освіти в Харкові прийшла телеграма, щоб ревізію припинити. Та ревізія таки відбулася. Чи від того фейлетону відносини в опері поправляться — не знаємо.

Закладання Донецького Басейну.

Донецький басейн незвичайно багатий на ліс. На Стайнішій, наприклад, ліс становить

Дентист-стоматолог

Д-р Володимир Бабій

поварну

й ординує як досі (9—1, 3—6).

тільки 1,6 проц. всієї площі, на Луганщині — 4,2 проц., на Артємівщині — 4,6 відс. Така мала площа лісу відбивається некорисним перебігом на кліматичних умовах цих округ. Тому нар. комісаріат замальних справ при уряді УСРР рішив, заліснити деякі округи Донецчини. Протягом п'яти літ передбачується заліснення 30 тисяч гектарів. Крім того береги тамонних річок мають обсадити деревиною, мають заліснити їх спадисті береги, обсадити береги тисяч ставків і заліснити яри на площі 35 тисяч гектарів.

Мистецьке життя.

Цього року театральну справу поставлено на Україні доволі широко. Вже устаткованою сіткою державних театрів і засновано українську музичну комедію, київський театр і. ан. малих форм, 2 українські перебудовані опери, філію театру ім. Франка, а державний київський театр рішуче перенести з Харкова на Правобережжя. — У Донецькому Басейні засновано великий драматичний театр, що має обслуговувати Артємівську, Стайнішій, Луганську та Маріупольську округи. Попри те працюватимуть на Донецчині українська філармонія, театр ім. Заньковецької, перша перебудована опера, театр „Веселий Пролетар“, театр ім. Франка і „Березіль“. — Київська група українських письменників робить заходи біля заснування Інституту Художньої Літератури. Вона працює тепер над планом організації Інституту.

Вісти з „Рідної Школи“.

На шкільний рік 1929-30 не принало Міністерство Освіти аж п'ятьом гімназіям „Рідної Школи“ (на всіх дев'ять) права прилюдності, а саме гімназіям: в Яворові, Тернополі, Чорткові, Городенці в Коломиї, а крім того двох учительських семінаріях у Львові, вул. Мохнацького ч. 12, найстаршій з усіх семінаріях „Рідної Школи“. З добре поінформованих кругів апеляють нас, що міродатними бути тут моменти політичної натурі. В справі того масового відібрання права прилюдності школам У. П. Т. виліде окрема делегація від Гол. Управ. Р. Ш. до міністра освіти.

Позбавлення права прилюдності вище згаданих закладів викликало несправді і надмірні побоювання серед інтересованої молоді і поліції та перехід молоді до таких закладів українських чи польських, які мають право прилюдності. Не знаємо, чи між ними роздичами є й такі, що на загальних зібраннях „Рідної Школи“ помпачно заявляють, що школам Р. Ш. права прилюдності не треба!

Двочі гімназії гуманістичні курси Р. Ш. у Львові, що досі були поміщені при вул. Мохнацького ч. 12 і мали пополуудневу науку, перенесли вже на вул. Театральну 10. І мають там науку передполудневу. Тому, що цей приватний заклад дістав вже окреме поміщення, в якому може відбудуватися наука рано, а не пополуудні, отримав він без сумніву концесію на науку приватної гімназії, а отже й право прилюдності.

Важніші персональні зміни в середніх закладах Р. Ш. є досі такі: на місце директора рогагинської гімназії, д-ра Миколи Чалківського, докликаного на професора математики до Інституту Народної Освіти (ІНО) в Одесі, став директором той же гімназії д-р Іван Євген Голубович. б. директор української гімназії в Кіровограді, а тепер професор державної гімназії в Тернополі; на місце директора тернопільської гімназії Іларія Бриковича, що вернув до учительської служби в таможній державній укр. гімназії, став директором професор української прих. рогагинської гімназії, Михайло Кужиль. Спершу іменувався була Голова Управ. „Рідної Школи“ в Києві, а тепер на місце проф. Бриковича д-ра Никифора Гріяка, що має за собою 20 літ солідної учительської праці і був вже раз управителем тернопільської гімназії. Та Шкільна Кураторія не тільки не затвердила д-ра Гріяка на становищі директора приватної гімназії Р. Ш., але навіть не дозволила йому взагалі учини даліше в тім же школі. Голова Управ. „Рідної Школи“ в Києві в тієї справі до Президії Шк. Кураторії відповідне представлення. Давно воно, що сьогодні виступить значущий поліцейський донос до політичної влади на те, щоб старшому професорові заборонити учини в приватній школі.

Дотепершній заслужений директор чортківської гімназії, Віктор Петрикевич, перейшов на державну службу. На його місце розписано конкурс. Також покидає свій заклад радник Ізла Кокоруд, директор двох гімназійних курсів у Львові.

олитик і друтих вже хочби тому, що їх система в полі діяльності, їх операції і цілі до деякої міри змінили себе виключаючи. Фармер потребує значно кредиту догворечинного, забезпеченого на гіпотечі; капітал є вложений безпечніше, але оборот його став повільніший і відсоткова отона нижча, а тимчасами і менший анкс. Промисловці, купець або ремісник потребують кредиту значно короткочасного; забезпечення капіталу тут менше певне, анкс більший, але капітал став більше рухливий і пружний, оборот збільшується, відсоткова отона і анкс вищі. Операції і діяльність фармерського банку були і при найкращій організації адержували різними перепонами формального характеру; такий банк не міг би скоро акомодуватися до витворених обставин, зповни використати принагідні конкитурі, тому в розвиток його був би повільніший. Зрештою і поле його діяльності було до певної міри обмежене на довгоречинний фармерський кредити, які, амається, могли дістати наші фармери і від амер. банків на приступні відсотки і без анксусу. Згадаймо лише, що одним із головних виборчих клівів республіканської партії при недавніх президентських виборах в Уайї була всестороння підпора фармерів і що на ту підпору вже в анісировано і федеральний засобів ооло 500 мліонів доларів. Вкінці і з приватно-економічних мотивів я був би за тим, щоб довгоречинний кредити шукали в амер. банках, а свій власний аобіаізова- аний капітал вложити до підприємства з частим оборотом і широким полем діяльності, бо лише там амаєде цей капітал можливість скорого зросту.

На таке підприємство найкраще годився би торговельний. Його нестачі щодо кредитової помічі фармерам були б арівноважені користями, які він приносить би на всіх інших діяльностях економічного життя. Крім звичайних, біжучих функцій банкового характеру мусіло б його діяльність прибрати ширші форми і служити в першій мірі українським господарським потребам. Зв'язки з краєвими грошовими і господарськими установами мусіло б бути якнайтісніші, а початку за посередництвом знайомих кореспондентів, а відтак, у міру розвитку і поширення діяльності, відкриттям філій у Львові.

Промислу і торговлі, без яких в нинішніх обставинах наше економічне відродження є майже немислим, у нас так якби не було. Створити їх в міру потреби фінансувати, патронувати та всесторонньо підтримувати було б для такого банку надзвичайно широким і відячним полем діяльності, а вложений капітал і праця принесла би великі успіхи і багаті анкси. І адержати такий банк в його початках, — бо в міру зросту його капітальної потенції він вже і сам зумів би адержатися, — не було б так надзвичайно тяжко. Треба лише, — зі сторони банку безглядної солідності і реалізму, а зі сторони нашого громадянства трохи господарської карності. Капітали наших людей, які лежать по чужих банках, мусіло б бути стягнені, а всі ті, котрі в якимнебудь напрямі потребують і уживають банкової служби, повинні б отворити собі в ньому конта і працювати лише в виключно за посередництвом свого українського банку. Коли такий проєкт лише на половину нам удався, то ми не мали б причин боятися конкуренції навіть амер. банків-величків. Щойно тоді ми пізнали б, які великі господарські сили і можливості ми маємо до розпорядження, але до- тепер їх скорше не вийемо, як не хочемо ви- р'єстати.

Інг. М. Колтунюк.

В Празі, 4. вересня 1929.

Стала повітряна лінія через Атлантик.

Інтерв'ю з д-ром Екенером.

Д-р Екенер, директор повітряного корабля „Граф Цепелін“, перед своїм відвідом з Нового Йорку для американській пресі інтерв'ю, в якому висловив своє цілковите задоволення з тих переговорів, які він вів з американськими фінансовиками, представниками. Вони аперше виказали поважне заінтересування до справи. Коли справді діжде до фінансування сталої повітряної лінії ат Атлантийським Океаном, то в банкові конторі будуть брати спільну участь німецькі і американські банки.

Перша лінія через Атлантийський океан буде складатися з чотирьох кораблів. Перший європейський порт буде в середній Франції, а в Злучених Державах на південь від Балтимору. Кожен корабель буде мати швидкість 130 кілометрів на годину. Відвід кораблів відбуватиметься три чи чотири дні. Кожен корабель зможе перевозити 24 пасажирів, 10 тонн почти та 3 тони пованти. На перевезення цього проєкту треба 15 мліонів доларів. Реентивність підприємства буде залежати від закінчення довготермінових кон- трактів з європейськими і американськими поч- товыми урядами.

Після замаху на адміністративний будинок Сх. Торгів.

Поліція, як повідомляє „Львівський Кур'єр По-ранини“ в суботу та в неділю слідство в ав-визі з замахом на будинок дирекції Сх. Торгів і заохнала багато арештувань. З огляду на ведене за-діство не подає подробиць.

Той сам часопис довідується, що бомба, яка вибухла при вул. Поятовського в суботу в год. 2. попол., не випала в рук арештованому Терещукові, а лежала підложена вже передтим якимсь невідомим справником, а вибухла в хвилі, коли Терещук переходив і схилився, щоб побачити, що лежить на землі. Виконавця замаху на будинок дирекції Сх. Торгів досі не арештували. „Газета Поранна“ з 10. пересила повідомляє, що на будинок дирекції не килено бомби, а вибух наступив при інших обставинах. А саме до голов-ної касерки Ротівна зголосився ще в суботу ра-но якийсь пристойно одягнений юнак і питає, чи не міг би дістати академічної прогульки. Ротівна відіслала його до дирекції. По хвилі він вернув і сказав, що директорка не міг найти та просив, щоб касерка переховала йому валізу на кіль-ка годин. Ротівна взяла валізу та покляла її під столиком, біля якого сидів Штрайтівний. Після урядкування Ротівна пішла до дому й забула про валізу тая не відгадувала про неї Штрайтівний. Із наведених останків ствердили — як впевняє „Г. П.“ — що в валізці були матеріали схожі на вибухові матеріали, дані до переховання в заліз-ничім магазині, а саме експозитив набір та сіль-ний квас у фляшці.

Терещука відставили до судових арештів.

„Газета Поранна“ довідується, що в справі бомбового замаху на адміністративний будинок Сх. Торгів політична поліція веде енергійне слід-ство, що поступає вперед. В понеділок закінчили передслухувати Терещука та відставили його до суду під замітом заочину з 58 пар. к. з.

Ревізія.

До поданих у попередньому числі „Діла“ ревізій в українських інституціях, треба ще до-дати, що в неділю 8. вересня передполуднем пе-решла політична поліція ревізію в Ревізійній Союзі при вул. Словацького 14. Поперекидали всі книги й папери. Ревізія не минула й „Сільсько-го Господаря“.

Китай і СРСР.

Гостра заява Літвінова проти китайського уряду.

Радянська телеграфічна агенція публікує ін-терв'ю з виконуючим обов'язки народнього комі-сари закордонних справ СРСР, Літвіновим. Літ-вінов зазначає, що досі ще нема відповіді ки-тайського уряду на останню радянську ноту, а це вказує, що або китайський уряд сам не хоче мирного поладження конфлікту або зовнішній й внутрішній Радянському Союзові впливи стоять цьому на перешкоді. Далі Літвінов зазначає, що Китай протягом 5 літ спільної управи східно-ки-тайською залізницею одержав 48,5 мільйонів зо-лотих карбованців. Неутрутовані обвинувачен-ня проти радянської частини управи залізничі, які зробив американський дорадник китайського уряду, є злим виразом гарячого бажання заінтересованих імперіалістичних кругів усунути можливість поладження радянсько-китайсько-го конфлікту.

Нарешті Літвінов заявив, що понад 2.000 радянських громадян перебувають серед страшних умови по концентраційних таборах в Манджу-рії, десяткам інтернованих відрубують без суду голови. Китайські війська далі обстрілюють ра-дянське військо. Однак радянський уряд не піде на провокації нанкінських генералів і не дасть себе одурити пацифістичними деклараціями їх представників в Женеві. Радянський уряд лише збільшить заходи, потрібні для охорони держа-ви та привернення її порушених прав.

Справа австрійських репарацій.

„Прагер Тагеблат“, орган чехословацького міністра закордонних справ, повідомляє, що Ма-ла Антанта в Газі поставила домагання, щоб рішучею в переведенні плану Юнга остато-чно зліквідовано також репараційні зобов'язання Австрії, Угорщини та Італії. Чехословацькі деле-гати виступили з пропозицією, щоб репараційні зобов'язання Австрії просто стерли; на ко-ристь такого розв'язання справи висловився та-кож інші держави, як Франція, Польща та Юго-славія. Чехословацька делегація мотивувала своє висновок тим, що треба дати Австрії полем-ші в інтересі господарської та фінансової консолідації всієї центральної Європи. Австрія для своєї консолідації конечно потребує позички, однак не може її одержати без поладження справи своїх репараційних зобов'язань.

КОРИСТАНТЕ З НАГОДИ ПРОДАЖА ВЗУТТЯ

велика ПОСЕЗОНОВА крапеного й заграничного по значно знижених цінах. Першорядне шкільне взуття від 12 — зол. почашини. 407 ТОВАРОВИЙ ДІМ 2—2

Б. КРИШЕР Львів, Казимірівська 10.

Клуби лівиці зголосять заяву недовіря для уряду.

Розв'язання союму?

На днях відбудуться політичні розмови між провідниками союмових партій і маршалком сою-му Дашинським. Марш. Дашинський після по-інформування у компетентних чинників пояс-нить, які справи будуть предметом нарад на кон-ференції 16. вересня. В минулу суботу відбулися інформаційні збори трьох клубів польської лі-виці: ППС, Визволення та Стронніцтва Хлопського. Зазначували, що треба зміряти до якнайскорі-шої баталії з урядом, а саме зголосити заяву не-довіря для уряду, що в наслідках веде до роз-в'язання союму. В колах польської лівиці кажуть, що теперішня політична коніюнктура найкраще надається для переведення нової виборчої кам-панії, яка, на думку лівиці, принесе їм успіх. До понеділкової конференції лівиці не прив'яже більшого значіння; кажуть, що вона має дати урядові ще один аргумент, що уряд хотів співпраці з парламентом, однак цей від неї усунувся.

Промова Штреземана на згуковій фільмі.

На засіданні Ліги Націй Штреземан виро-сив промову, яку зняли на згукову фільму. Штреземан торкнувся м. і. справи національних меншостей, домагався реформи дотеперішніх метод поладження справ національних мен-шостей, однак не поставив оконечного висно-ву, яке приневолило би Лігу Націй наново до-кладно розглянути цілу проблему національних меншостей. В справі Злучення Держав Європи Штреземан ствердив, що бачить великі мож-ливі здійснення цієї ідеї, однак лише під го-сподарським оглядом.

Опісля італійський делегат Шьяльо заявив, що італійська делегація підніме факультативну клявузу статуту постійного трибуналу міжнар. справедливості в Газі, що торкається обов'язко-вого порішування всіх конфліктів правної нату-ри шляхом розему.

Завзяті бої на Дал. Сході.

Райтерове бюро повідомляє з Мукдену, за урядовими китайськими джерелами, що більшо-вики заатакували в минулу п'ятницю китайські збройні лінії в Манджурії та стрінулися із силь-ним відпором китайців. Бої йшли цілий день. По обох боках багато вбитих і ранених. Вкінці ки-тайці пішли до протинаступу та відперли біль-шівників. Також на південно-схід. фронті у Ман-джурії йдуть завзяті бої. Більшовицькі літаки кинули кілька бомб на поїзд, що їхав біля стації Погранична. Літаки бомбардували також місто та спричинили пожежу на залізничному двірці й у сусідніх домах. Люди ховалися по пивницях. Усесакі є чимало вбитих. По останнім вістям артилерія обстрілює місто; огонь охопив місто в кількох місцях. Урядово повідомляють, що після 2-денних нагальних боїв Пограничну за-няли більшовики, однак китайці вечером ви-перли їх знову.

Вальдемарас виїхав із Женев.

Бюро Вольфа повідомляє з Ковна, що пре-мієр Вальдемарас аерував із Женев у Ковно 9. вересня з обома своїми ад'ютаантами.

Страйк деревних робітників.

Деревна фірма „Англо-Юроп Компані Лімі-тед“ у Вигоді (пов. Долина) не додержала умови з деревними робітниками, тому дня 5. вересня застрайкувало 450 робітників. Робітники жа-дали від згаданої фірми, щоб перевела з ними нові переговори, а передовсім, щоб додержала умову, яку заключено ще в січні ц. р. Управа фірми не згодилася на домагання робітників, а робітники не послушали візання вертати до пра-ці, тому згадана фірма оголосила локавт, на-слідком чого около 450 робітників остало без праці.

Страйк у Стрию.

Дня 5. вересня застрайкувало в фабриці вертичних знарядів фірми Перкїне і Зданович у Стрию 70 робітників. Вони зажадали управлі-нення платень згідно з умовою, заключеною в жовтні 1922 р.

НОВИНКИ

— Просимо всіх наших передплат-ників вирівнати не га йно свої за-леглості, бо з 15. ц. м. безумовно здержимо дальшу висилку часопису. Адміністрація.

— Прорграма Освітнього Конгресу, що запові-джений на 22, 23. і 24. вересня, представляється так: 22. IX. 1929 (неділя) год. 12.30 (сая Лисенка, вул. Шашкевича 5) відкриття Конгресу й 1-ше за-гальне засідання; попол. відвідини виставки у-країнських видань в саях Нац. Музею. — Дня 23. IX. 1929 (понеділок): секційні й підсекційні засідання; початок для всіх в 9. год. рано. (Точ-но друковані інформації можна буде отримати при-вході на сая); год. 19.30: вистава „Запорожжя за Дунаєм“ і „Вечерниці“ у Вел. Театрі (подроби-ці в афішах). — Дня 24. IX. 1929 (вівторок) перед пол., есентуально ще секційні засідання; 12. год. закриття Конгресу (сая Лисенка, вул. Шашке-вича 5), по пол. відвідини одної з львівських чи-талень; год. 21.: Комерс. — Кожен учасник Кон-гресу складає 5 золотих на покриття коштів, зв'язаних з Конгресом; селяни й акад. молодь складають по 2 зол. Карті аступу видає секре-таріят від 15. ц. м. Письменні привіти й телегра-ми слати на адресу Секретаріату: Товариство „Просвіта“, Львів, Ринок 10. — За Конгресовий Комітет: Д-р Іван Брик, ар., голова, Максим Бри-линський ар., секретар.

— „Більшовики перейшли Збруч!“ Така вістка рознеслася по Боршеві дня 5. вересня ц. р., коли війська КОП-у і поліція стали поспішно ван-тажитися в авта і виїжджати в напрямі Збруча, від-даленого від Боршева на 14 км. Рівночасно зі Скали, що лежить над самим Збручем, стали за-питувати телефоном Боршів, що в Боршеві ді-ється, що військо зі Скали вимагєрувало із Бор-шів. Повстав небувалий рух і зацікавлення, а по-ставлене на ноги військо, як опісля ми довідали-ся, стало окрилюючим від півночі і заходу мар-шем „наступати“ на село Підфілипе, положен-не на Збручі, в прямій лінії на схід від Боршева. Так-також перебуло ніч, окруживши густим ланцю-гом село від галицького боку. Шойно на другий день прийшло вияснення цієї тривоги. Вчинив її мимовільно пососер фільварку з Підфілипи — Шапіра, до якого, у цілком невізитовій порі, зголосився двоє „джентельменів“ підозрілої поведінки, що, показавши революєри, по-просили пана Шапіру, щоб він їм за кілька го-дин виїхав в умолене місце 500 дол. Близькість кордону і таке, будь-що-будь дивне бажання не-знайомих, трохи поденерували пана Шапіру і він дав знати про цю візиту до станиці КОП-у, а звідтам телефонами пішло дальше і зрушило цілу околицю. Згаданих „джентельменів“ досі не вдалося слідчим органам віднайти. — Мимо-хіть пригадується казка Руданського про жиди, за яким гнало 100 воєвків.

— О. митрополит Андрей Шептицький цього-тижня, як нас повідомляють, нікого приймати не-буде, що подаємо до відома інтересованих цією-дорогою.

— Катастрофи. Страшний циклон лютував на острові Люзон. Багато домів знищених, ще біль-ше дерев вирваних з корінням, а 150 людей уби-тих. — В Неаполі завадилася стара двоповерхова камениця. 6 осіб убитих, 18 тяжко ранених. — В Ромуні, в околиці Кампіні, горить копальня нафти. 5 осіб згоріло, 8 тяжко ранених.

— Львівська хроніка. Гостиня кількох непе-них тинів в Емануїла Цігера при вул. Вільній 7. дня 8. вересня закінчилася тим, що пропала ка-сетка з вексами і срібним годинником вартості 10.000 зол. — З помешкання О. Суперляка забра-ли книжкову Почтової Каси Осмадності на 350 зол. і деякі річі, а в К. Цапової дві пари черви-ків і золотий ланцюжок з медаліоном.

— Сніг. З цілого краю приходять вісти про-значне охолодження температури. Причиною-того є холод, який обняв майже цілу Європу, го-ловною її частю від Атлантики по Урал. У захід-ній Галичині температура апала дуже нагально, а в неділю вечером було 9 степ. Цельсія. В Зако-панім лютувала в суботу буря з градом, а в не-ділю впаав тем сніг і акрив усі верхні гір.

— Український театр під дир. І. Когутяка ве-де на кілька вистав до Ромуні. Склад трупи по-більшено до 35 людей. Репертуар історично-по-бутовий, власна оркестра.

— Навкучилося жити Едвардові Іванишиніві, 23-літньому кельнерові реставрації гостиниці Жоржа у Львові і тому стріна собі в годову на Личаківським цвинтарі. Однак виборав собі не-відповідний день, яким є неділя, бо люди, які відвідують цвинтар, відібрали від нього револю-єр, з яким кельнер не вмів обходитися. — В ін-шому місці Личаківського цвинтаря невідомо-жінка напилася карбеного квасу. Обоїх відве-зено до шпиталю.

— Новий югословянський правникс. Югосла-вський міністр освіти Максимович дав у своїм

зу при добрім веденні і впливі свого учителя.

З майстерської школи Й. Сука дебютував З. Лиско смичковим квартетом. Лиско є уважливим та бистроумним учеником свого учителя. Учаться на своїм взорі, однак у виразі геть. Учаться на своїм взорі, однак у виразі геть. Учаться на своїм взорі, однак у виразі геть.

В короткій замітці в „Народних Новинах“ з 5.VI. п. р. рецензент С. Г. пише: Звернули на себе увагу особливо українці: М. Колесса фортепианною суїтою у знаменитим виконанні І. Ермля і З. Лиско смичковим квартетом, який довірено зрілому умінню Ондрицького квартету“.

В „Чеському Слові“ з 11.VI. п. р. пише музичний рецензент (— Іа): „Найвище цінить би М. Колессу, якого суїта свідчить про визначний змисл для звукової й архітектонічної сторони твору. Добре звучав і смичковий квартет Лиска, хоча безпосередній вплив учителя були надто сильно помітні“.

Вкінці критик у „Народній Політиці“ з 5.VI. п. р., згадавши похвально твір Колесси, пише про квартет Лиска і зазначає, що твір

цей намагається найти поглиблений та дискретний настрій, адраджуючи майстерську школу Й. Сука.

Слід іще зазначити, що квартет Лиска виконано опісля вдруге до радіо. Як мені відомо, то учитель Лиска и. Сук мав про той квартет висловитися так: Колиб такий твір написав прим. Гіндеміт (визначний німецький композитор-модерніст), то про нього говорив би цілий світ. Але що це написав якийсь там невідомий українець, тому твір його перейде без ширшого розголосу.

Отже безумовно цінне признание строгої чеської критики і проф. Сука подає молодим нашим композиторам якийсь вираз на будуче, а нам справляє ширшу радість та вітху з приводу їх гарного успіху.

Подав: В. Барвінський.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

Проф. Сергій Шелухин: Звідкіля походить Русь. Теорія кельтського походження Київської Русі з Франції. Прага, 1929. Стор. 128. Форм. 4°. В додатку орієнтаційна карта Європи з часів Юлія Цезаря.

Іван Брик: Міжнародний З'їзд у справі народного мистецтва в Празі. Відбиття з науково-історичного журналу „Україна“. Київ, 1929 р.

Іван Левіцький: Популярна наука гармонії. Львів, 1929. Стор. 92. Формат 8°.

Новий каталог книжок для школи і дому. Видавництво „Рідної Школи“, Львів, 1929. Стор. 32. Формат 8°.

ЖУРНАЛИ:

„Жіноча Доля“, двотижневик для українського жіноцтва. Рік V. Коломия, 1 вересня 1929 р. ч. 17.

„Нова Хата“, журнал для плекання домашньої культури. Рік вид. V. Ч. 10. Львів, вересень 1929. Зміст: У. Кравченко: Noli te tangere; І. Гургула: Про витинанки; А. Ж. О. Скит Манявський: М. Фуртат: Школа й самосвіта; О. Федак-Шепарович: Париж-Берлін; С. Ч.: Кустарно-промислова кооперація України; Ер. Ремарк: На заході нічого нового; Ріжні вісті; Моді; Роботи; А. Свеніцька: Характер одагу давних народів; Промислові школи; Приписи; Н. Гарін: Діточі літа Тьомц Ілюстрації.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Миський Театр:

Вівторок, 10-го вересня, г. 7-30 веч. „Лекше перейти вербаюдові“. Виступ А. Венгеря.

Середа, 11-го вересня, г. 7-30 веч. „Лекше перейти вербаюдові“. Виступ А. Венгеря.

Малий Миський Театр:

Вівторок, 10-го вересня, г. 7-30 веч. „Пан Ламбертіє“.

Середа, 11-го вересня, г. 7-30 веч. „Пан Ламбертіє“.

Кіна.

Аполло: „Голубина“ (Норма Таль-ска).

Кольосей: „Чортівський пай“ і „Івасів заручини“.

Лев: „Капітан королівської гвардії“ (Район Новаро).

Льва: „Моряки та бланки“, „Марусенька“, „Распутін — загинів Росі“.

Оаза: „Три пристрасти“, „Палас“, „Останній син“.

Пан: „Чар Іван Грозний“.

Пасаж: „Долина тривоги“, американська комедія та Гомонів тиждень.

Стизев: „Батько Сергій“ (Мозжухін).

Фатаморган: „У вирі Парижа“ (Лілі Патвер).

Химера: „Мати чи дочка?“

Утіха: „Батьку!“ (Кап. Сорель і його син).

Програма радіо.

Вівторок 10-го.

Варшава (1411,7): 18-00 Концерт.

Познань (334,5): 20-00 Концерт органів.

Гельсінґфорс (221,3): 19-15 Скрипка.

Бресля (235): 20-30 „Сучасна музика“.

Львів (234): 19-30 Концерт солістів.

Загреб (307): 20-30 Концерт з Любана.

Лондон (336,3): 21-00 Сопрані. 22-15 Сопран і тенор.

Штутгарт (360): 20-00 Оркестра Фільгармонії.

Берн (403): 20-30 Веселий вечір.

Берлін (418): 19-00 Легкий концерт солістів.

Стокгольм (436): 20-00 Концерт.

Рим (441): 21-00 „Любовний наїтос“, опера Девілетті.

Лингенберг (473): 21-00 Камерний концерт.

Прага (487): 21-00 Популярна музика.

22-20 Музика до танців.

Мілан (501): 20-30 Радіоквартет.

Відень (516,3): 20-00 Концерт інструментів.

Рига (525): 19-00 Симфонічний концерт.

Мюнхен (533): 18-00 Музика на два фортепіано.

Будapest (540): 20-00 Старі малярські аперетти. 21-45 Пінгальська канцата.

Київ (600): 19-30 Концерт.

Москва (625): 15-30 Стара й нова музика.

Ковно (1935): 20-20 Вечірня музика.

Ленінград (1000): 19-30 Концерт а студії.

Харків (1304): 19-30 Військовий концерт.

Париж (1725): 21-35 Концерт.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

„Вертеп Наших Днів“ Галактіона Чіпки і Ле-ле. 115 37-7

Перемишля, середа 11.IX. Добромир, четвер 12.IX. Самбір, п'ятниця 13.IX.

Старий Самбір, субота 14.IX. Турка и/Стр., неділя 15.IX.

Український Театр під дирекцією П. Карабинева. 93 33-7

Крем'янець: Середа, 11.IX. „Осінні маневри“. Четвер, 12.IX. „Барон циганів“.

Наддніпрянський Хор Котка Дробич, вівторок 10.IX. Борислав, середа 11.IX. 228 20-7

В четвер днів 12.IX. ц. р. в год. 7. вечером відбудеться в домі українського товариства відіграти д-ра Ол. Барвінського п. н.: Нові засоби дієвності туберкульозу: охоронні та лічнічні шепелі; шпінгана Фрідмана. 1-1

Чистий дохід із студентського концерту який відбувся дня 25. серпня 1929 в Калущі розділено саідуючо: 50 зод. на Т-во Прихильників Освіти, 10 зод. на „Рідну Школу“, 24 зод. на політ. зв'язки, 10 останні виділено чеком П. К. О. на конто „Діла“. Решту 450 зод. зложено на шалашу книжковий в П. С. К. Калущ. 480 1-1

Збіркового комітету для переведення збірний в „Ди Студентів“ знаває українське студентство Львова і повіту виїти участь у збірці дня 15. вересня ц. р. Зголошуватися шодня від 9.IX. до 14.IX. в год. 12-13 у дижурного комітету в канцелярії Т-ва Прихильників Освіти у Львові вул. Сувійського ч. 21. Також зголошуватися в суботу 14. вересня між год. 14-30—15-30 по відбір легітимний, пушок, відізна і шпінгуч. — За збіркового комітету: Володимир Янів голова, Богдан Ластовенський секретар. 882 1-2

Засідання Видагу Тов. Українська Захоронка у Львові відбудеться в середу дня 11. ц. р. о год. 6-й веч. в домі при вул. Руській ч. 3. Просимо всіх членів Видагу прийти. Олена Гордінська голова, Ст. Філіпович секретарка. 482 1-1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, ЗОЛОТІ І СІРЬНІ ВЕРОБИ продає за готівку і на рати від десятиліт діт у цілім краю знава фірма Іван Зельтєнрайх, Львів, на Марійська ч. 5. Купую бриланти, золото, срібло, плачу найнижчі ціни. 191 9-7

МЕБЛІ НА РАТИ! готівкою ціни, також тапцеровані меблі, власного виробу — найдешевше в Доротеум Льва Сапіги 34. телефон 15-01. 44 6 7

ФУТРА оказійно продає і приймає до продажі: „Універзум“, Львів, Пасаж Миколаша. 311 10-7

ПОШУКУЮ рутинованого кандидата адвокатури — місце сейчас до об'їзду Д-р С. Брикочин, адвокат Тернопіль, вул. Тарновського ч. 7 і поверх. 481 1-3

ФОРТЕП'ЯНИ нершорядних загравничних фабрик, найновіші моделі, найнижчі ціни в нашому селаді, можливо найдешевше — продає: ГАН А. К. вул. Пісудського ч. 21. перший поверх. 426 5-10

НОВА КАМЕННИЦЯ в городом, 15 діт візня від податків, вул. Личаківська при трамваї, 3 нової кухня, візня, сім тисяч золотих річний чинш, за сім тисяч доларів — готівкою, п'ять — продам. Ігнат Куркова 24. 488 1-1

УЧИТЕЛЬКА, старша, здорова, загідої вдачі, музикальна, досить добре ситуована — виїде замуж за старшого, інтелектуального мушину. Зголошення до Адміністрації під „Родинне настя“. 487 1-1

ФУТРА всілякі, виконую старинно-гарно, соцісно, догідні сплати. Робити футер Карла Шіпера Сенаторська 10 (біля Романовича). 485 1-10

ОКРУЖНИЙ СУД в Тернополі звільнив від конфіскації історичну пошівсть Андрія Чайковського „ДО СЛАВИ“ яка вже в розпорожжі і коштує 4 зод., в оправі 5 зод. В-во „Чар-Зілла“, Тернопіль вул. Мішневича ч. 41. 479 1-1

ПРИЙМУ на мешкання з удержанням учеництво. Піскова ч. 4. Худимова. 478 1-2

ГАРНИЙ покій для двох осіб до вишляження, вул. Св. Антонія ч. 3. П. пов. від 2-3 год. 458 3-3

ЛВІВСЬКОГО хлопця на практику прийму до газетерійного селену „Селена“, Риноч, ч. 37. 476 2-3

ТЕОДОР ПЕТЯХ, уроджений 1901 р. в Лютювській, уважнісно зголошену військову книжку, видану П. К. П. Самбір. 472 2-2

МОДНІ бранзолетин, також ішту біжурерію поручає дешево Домі-бровські-Розважєвські, Львів, (Готель Жорж), Тел. 27-28. 190 9-7

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ЛІКАР Д-р мед. Богдан Недільський розпочав дня 5. вересня лікарську практику в Заболотіві, діл п. І. Мавського. 455 Ординку від 8-12 год. 3-3

Спеціаліст сиріних, венеричних недуг і косметики 439 д-р РОМАН ДОЛЬНИЦЬКИЙ орд. від 3-6 попол., вул. Глубока 10, партер. — Кварцева лампа. Діатермія.

Спеціаліст нешт. серіні, серп і молотка 439

д-р ФЕЛІКС ГАН Львів, Городецька 46. 438

Іерсвітлення Рентгеном 4-7

Ширіть наш часопис!

Спеціаліст нешт. серіні, серп і молотка 439

д-р ФЕЛІКС ГАН Львів, Городецька 46. 438

Іерсвітлення Рентгеном 4-7

Ширіть наш часопис!

Спеціаліст нешт. серіні, серп і молотка 439

д-р ФЕЛІКС ГАН Львів, Городецька 46. 438

Іерсвітлення Рентгеном 4-7

Ширіть наш часопис!

Спеціаліст нешт. серіні, серп і молотка 439

д-р ФЕЛІКС ГАН Львів, Городецька 46. 438

Іерсвітлення Рентгеном 4-7

Ширіть наш часопис!

Спеціаліст нешт. серіні, серп і молотка 439

д-р ФЕЛІКС ГАН Львів, Городецька 46. 438

Іерсвітлення Рентгеном 4-7

Ширіть наш часопис!

Конкурс на наукову працю.

В травні 1929 р. оголосили ми буди конкурс на одну наукову працю із саідуючих трох тем:

1. Знання України в світовому господарстві.

2. Як розвинути наше народне господарство? (Тут узгадують розвій промислу, торгівлі, еміграції, безробіття і т. п.).

3. Значіння і вплив української школи на піднесення господарства й добробуту українського народу.

Розвідка повинна обіймати найменше 20 сторінь друку великої місірки.

В конкурсі можуть брати участь учітелі і абітурієнти „Рідної Школи“.

Як першу нагороду призначено буде 25 ам. доларів, як другу 15 ам. дол., як третю 10 ам. дол.

Щоби заохотити учасників конкурсу на розписану наукову працю, рішав ми збільшити першу нагороду з 25 ам. дол. на 30 ам. дол.

Гроші на ту цінь зложені вже в касі Головної Управи „Рідної Школи“.

Числячись з тим, що з огляду на 100% підняжку першої нагороди — можуть найтисся нові кандидати конкурсу і бажаючи дати їм змогу як слід опрацювати одну з пошних наукових тем, — продовжуємо отснй рішенець віддати конкурсних працю до 30. листопада 1929 р.

Таким чином оригінальні праці переписані чужою рукою або на машині і запечатані конверті разом з делією і точною адресою автора в окремій запечатаній конверті переслати на конто автора найдальше до 30. листопада 1929 р. год. 12. в пошудне до Головної Управи „Рідної Школи“ у Львові. Риноч 10. П. поверх. Заміснечні легітимую дата надати поштової пошідки.

Склад оцінюющего суду установить Головна Управа „Рідної Школи“, пошідуючи до нього також визначних українських економістів.

Нагороджена конкурсною премією праця стає власністю „Української Стрілецької Громади“ у Філадельфії, яка зобов'язується надати її друком а доділ з розпорожжі повернути на дальші конкурси „Рідної Школи“.

ЗА УКРАЇНСЬКУ СТІРЛЕЦЬКУ ГРОМАДУ У ФІЛЬДЕЛЬФІЇ:

Д-р Вол. Галан вр. Д-р П. Дубас вр. голова. секретар.

Подяка.

Отснй складаю сердечну подяку Ви Д-ру Степанові Манейовичеві, начальному лікареві Каси Хорих в Сокалі, що в часі моєї тяжкої недуги своїм глибоким лікарським знанням та сердечним відношенням до мене — підтримували мене при житті, та допровадили до того, що в критичний час операції я виїхав.

Рівночасно складаю щиро подяку Ви Д-ру Александру Пелетюку, Директорові шпиталю в Сокалі, що скотів враз з вище згаданим Ви. п. д-ром Манейовичем приїхати серед морозів і снігових завій санями двайдятьдвіма ми з Сокаля до Будиння, щоб я в тяжкій по моїм заледужанню виконати в дуже грізній стані на мені, на селі, надзвичайно виїзю і швидко оперувати в цей спосіб удаюся вирвати мене з залізних обіймів смерті.

За це все складаю обом Ви. Панам щиро старо-українське „Спасибі“.

Іван Сокаль, г.я. проф. в Жовкві.

Дора, в вересні 1929